

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 89

гр. Перник, 24 април, 2014 г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 250 по описа за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Исковата молба на “***”, гр. П.***, е подадена до Административния съд – Перник. С нея са предявени още две искиви претенции за обезщетения, в размери: по 500 лева за това, че: в производство по нах дело № 1610/12 г., по описа на РС Перник, по обжалване на НП, издадено от РИОСВ Перник, ищеца, за осъществяване правото си на защита е сключил договор за процесуално представителство с адвокат, на когото е заплатил договорено възнаграждение в размер на 500 лева. С решение на ПРС, издаденото срещу ищец НП е било отменено.

По реда на касационното обжалване, решението на РС е било оставено в сила, а за представителство на същия адвокат е заплатено по договор за правна помощ и съдействие същото по размер възнаграждение.

Исковата претенция е за 1000 лева, които се претендират от РИОСВ Перник, както и присъждане на разноски, направени в това производство.

По отношение на иска за обезщетение в размер 1000 лв. за имуществените вреди, изразяващи се в съдебни разноски по съдебното оспорване на посоченото наказателно постановление, настоящият съдебен състав приема, че с него не се претендира обезщетение за вреди от административна дейност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В тази връзка са следните съображения, че не е такава дейността на органите на изпълнителната власт по налагане на административни наказания; тя е специфична дейност и се осъществява по реда на специалния ЗАНН, като АПК е неприложим. Наказателното постановление не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което остава извън приложното поле на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Следва да се приеме, че случаят не попада в хипотезите на чл. 2 от ЗОДОВ, която предвижда отговорност за вреди, причинени от органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда, но не и от административно наказващите органи. С оглед на това, административният съд намира, че репарирането на вредите по този иск може да стане само по общия ред на чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД.

Друго – с разпореждане от 08.IV.2014 г., настоящият съдебен състав е указал на ищеца да посочи основание на иска. Това не е сторено, приема се като бездействие от ищцовата страна, не ангажира съда като процесуален резултат, но от исковата молба, освен, че се изтъкват доводи, за претърпени имуществени вреди по сключени с адвокат договори за правна защита и съдействие общо в размер на 1000 лева, не се посочват незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица към тези органи от които да са претърпени имуществени вреди. Наказателното постановление, за чието оборване е ползувана правна помощ не е административен акт. То е акт на държавна принуда, която се осъществява по реда на ЗАНН. Липсата на административен акт, се извлича и от разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН, според който Административното нарушение е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Налице е

корелативна връзка между нарушението и наказанието, но характера на последното изключва общата важимост на административния акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Именно поради това, настоящия съдебен състав приема, че предявената искова претенция следва да се разгледа от общ граждански съд, а не от административен такъв. Следва да се прекрати производството по настоящото дело пред Административен съд Перник и то да бъде изпратено за разглеждане на Районен съд Перник.

По тези съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на “***” , П.***, представлявано от Е.Т. ***.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 250/14 г. по описа на Административен съд Перник.

ИЗПРАЩА делото по компетентност на РС Перник.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/